

Το φτιαγμένο από τα Μίντια είδωλο (Βασίλης Καραποστόλης, καθηγητής Πολιτισμού και Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Αθηνών)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 24, 2019

Λογαριασμοί, συναλλαγές, ύποπτα χρήματα και πάλι ύποπτα χρήματα. Όλος ο κόσμος μιλάει για λεφτά στο σαλόνι του την ώρα που δίπλα, στην εφηβική κρεβατοκάμαρα ακούγονται παραμιλητά. Η νεολαία είναι άρρωστη, προσβεβλημένη από έναν ιό ύπουλο, διαβρωτικό, συνέπειες που στον καθένα είναι πια γνωστές. Διαβάζουμε πως ο ένας στους τέσσερις νέους δηλώνει απογοητευμένος από τη ζωή. Πότε πρόλαβε;

Αν ρωτήσει κανείς αυτά τα παιδιά με την κυρτωμένη ράχη και το κατεβασμένο κεφάλι, θα του απαντήσουν πως τα έχουν κιόλας όλα δει και τα έχουν βάλει όλα στην πλάστιγγα. Τα συμφέροντα και τα αισθήματα, τις φιλοδοξίες και τις αξίες. Φυσικά, οι ίδιοι δεν έχουν γευτεί παρά μόνο ελάχιστα δείγματα από αυτό που οι μεγαλύτεροι ονομάζουν ζωή ή κόσμος. Ήταν αρκετή, όμως, μια δοκιμή για να βγάλουν το συμπέρασμα ότι τα πάντα τα ρυθμίζει το κέρδος, η επιδίωξη του κέρδους – κάτι που αντί να τους διεγείρει τους κόβει τα γόνατα. Κι εδώ είναι το πρόβλημα που συγκαλύπτεται.

Άραγε, πόσοι γονείς και δάσκαλοι τολμούν σήμερα να πουν στους νεώτερους το μυστικό που οι ίδιοι γνωρίζουν καλά; Ότι για να βγάλεις πολλά χρήματα ένας είναι ο δρόμος: να σκέφτεσαι αυτό και μόνο αυτό κάθε μέρα και κάθε ώρα και να ενεργείς ανάλογα. Άλλος τρόπος δεν υπάρχει, αν βέβαια αφήσει κανείς κατά μέρος τον παράγοντα τύχη. Λέγοντας αυτή την αλήθεια στους μικρούς ανίδεους, τα πράγματα θα ξεκαθάριζαν αρκετά.

Όσοι αποφάσιζαν να ριχτούν στην περιπέτεια του πλουτισμού θα ήξεραν ότι εγκαταλείπουν άλλες χαρές και ότι δεν γίνεται να τα έχουν όλα. Στην πραγματικότητα, οι νέοι διαισθάνονται αυτό το δίλημμα και από εκεί έρχεται η μελαγχολία τους. Από ένστικτο καταλαβαίνουν ότι **η συμπάθεια, η φιλία, η αγάπη θέλουν τον χρόνο τους**, όπως τον θέλουν και η απλή ονειροπόληση, η βόλτα, το χάζεμα ή και ένα ταξίδι σ' ένα άγνωστο μέρος όπου θα ξεχνούσαν τον εαυτό τους.

Το ζήτημα όμως είναι ότι **βρίσκουν πάντα μπροστά τους τον εαυτό τους, έτσι όπως οι άλλοι τον θέλουν να είναι**. Όπου και να κοιτάξουν προβάλλει το ίδιο είδωλο, φτιαγμένο από περιοδικά, εκπομπές και ταινίες, **είδωλο που καλούνται να το μιμηθούν**. Είναι ο τύπος του ανθρώπου που έχει αρκετά λεφτά για να κάνει το κέφι του. Να, όμως, που τα παιδιά αμέσως παρατηρούν ότι **του λείπει το κέφι!**

Ωφέλιμοι στο κοινωνικό σύνολο

Αυτά τα διάσημα ωχρά πρόσωπα με τις νευρικές εκφράσεις και τα βιαστικά χαμόγελα προκαλούν κατά βάθος περισσότερο τρόμο απ' ό,τι ο μπαμπούλας της παλιάς εποχής. Με τη διαφορά ότι σήμερα είναι **δύσκολο να αμφισβητηθεί το αδηφάγο και ανικανοποίητο πρότυπο**. Πώς θα εναντιωθεί ο έφηβος στον καλοντυμένο κανίβαλο, όταν είναι τόσο μόνος; Μόνο αν βρισκόταν μαζί με κάποιους συνομηλίκους θα ήταν δυνατόν να συμβεί κάτι τέτοιο. Θα ξεκολλούσε τότε από το πετσί του και θα έπαυε να χαϊδεύεται ή να ξύνεται, να ασχολείται αποκλειστικά με τις ορέξεις ή τις φοβίες του.

Φάρμακο λοιπόν η ομαδική εργασία, η ομαδική δράση, η σύμπραξη για έναν κοινό σκοπό. Πόσες φορές όμως δεν προτάθηκαν αυτά και απέτυχαν! Γιατί δόθηκαν ως ψυχοτεχνικές συνταγές και ήχησαν σαν κηρύγματα πληκτικών κοινωνικών λειτουργών και ακόμη πιο πληκτικών παιδαγωγών. Από αντίδραση σε αυτές τις καλουπωμένες νουθεσίες να γίνουν «συνεργάσιμοι», «επικοινωνιακοί» ή «ωφέλιμοι στο κοινωνικό σύνολο», αρκετοί νέοι βρήκαν πιο διασκεδαστικό να κλειστούν σ' έναν άγριο και φοβισμένο εγωισμό.

Μέσα από εκεί πότε πότε βγαίνει η **απελπισία**, άλλοτε με μια σύριγγα στο χέρι και άλλοτε με ένα κοκτέιλ μολότοφ. Δεν αντέχουν οι μικρές ηλικίες να σκέφτονται ότι όσα πάλλουν μέσα τους για να αναγνωριστούν πρέπει να γίνουν χαρτονόμισμα, ότι πρέπει ολόκληροι να χωρέσουν μέσα σ' έναν αριθμό. Και αν δεν τους πείσει για το αντίθετο η κοινωνία, θα συνεχίσουν να την εκδικούνται. Είτε αυτοκτονώντας, είτε ρίχνοντας τυφλά βόμβες σε τράπεζες και σε υπουργεία που θα τους φαίνονται σαν παραρτήματα τραπεζών.

(Πηγή: slpress.gr)